

دوشنبه ۲۷ اسفند ۱۴۰۳ - صفحه ۱۶ - ۲۰ هزار تومان - سال سوم - شماره ۷۵۰
www.hammihanonline.ir

زاکانی در راه محکمه
پاسخ شهردار تهران به خبرنگار هم میهن
درباره سرنوشت پرونده اقتصادی خود و دامادش

تعطیل به حکم ترامپ
بررسی توقف فعالیت صدای آمریکا و رادیو اروپای آزاد

نوروز نام دیگر ایران است
مقاله‌ای از نعمت‌الله فاضلی
انسان‌شناس و استاد بازنشسته پژوهشگاه علوم انسانی

زیر سایه تندروها

بازخوانی آنچه در سال ۱۴۰۳ در مجلس دوازدهم گذشت

گزارش جامعه
۱۴۰۳

۱۴۰۳ چگونه گذشت؟

یادداشت‌هایی درباره حوزه‌های اجتماعی در سالی که گذشت و سالی که می‌آید

فاطمه باباخانی

خبرنگار حوزه محیط زیست

بر مسئولان است که محدودیت‌های پیش پای حفاظت‌گران تنوع زیستی را بردارند، اجازه کار و فعالیت به آنها بدهند و قدر دان زحماتشان باشند تا سال ۱۴۰۴ را متفاوت از سال ۱۴۰۳ آغاز کنیم، با این امید که نه ایران در کلام مردم «خراب شده» باشد، نه گرد ویرانی بر این مرز و بوم بنشیند.

ساراسبزی

خبرنگار حوزه آموزش و پرورش

کازمی هم مثل همه وزرای آموزش و پرورش سابق با کلیدواژه عدالت آموزشی به میدان آمد و فعالان صنفی، دانش‌آموزان و فرهنگیان منتظر بودند نشانه‌هایی از این تغییر ریل را ببینند، اما حالا بعد از شش ماه به نظر می‌رسد دولت هم مدرسه‌سازی را اصل عدالت آموزشی می‌بیند.

فاطمه علی‌اصغر

خبرنگار حوزه میراث فرهنگی

وضعیت بافت‌های تاریخی شیراز، یزد، تبریز، اصفهان، رشت، رامسر، هرمزگان، قشم کرمانشاه و... هم در خطر قرار گرفت؛ همان‌طور که حریم پاسارگاد، سیمره، جالسرا، ارگ علیشاه و... همواره در خطر بودند. کارشناسان و دست‌اندرکاران میراث فرهنگی، کارزاری خطاب به رئیس‌جمهور راه انداختند.

نگین باقری

خبرنگار حوزه زنان

امروز اما دیگر حرف زدن از استادیوم خطرناک نیست. زنان هوادار تیم‌ها، بدون واژه‌های توانمند هر جراحی از آنها بوده شد، دادخواهی کنند. استوری بگذارند، در تمرین‌ها دور مسئولان حلقه‌بزنند، نماینده بفرستند و وقتی در بازی‌ها آن‌ها راه‌راه نمی‌دهند، حواسشان به صندلی‌هایشان باشد.

احمد فخیم

خبرنگار حوزه دانشگاه

وقتی بودجه آموزش عالی نصف شده است، یعنی سنوات مجاز آموزشی و رفاهی برای هر دانشجو کمتر شده است، یعنی باید در هر ترم واحدهای بیشتری را برداشت که بتوان فارغ‌التحصیل شد. ضرورت کار کردن و ضرورت اتمام هر چه زودتر تحصیلات، امکان مشارکت در فعالیت‌های دانشجویی را هر روز کاهش می‌دهد.

گمانه‌زنی درباره بمباران یمن توسط نیروهای آمریکا پس از نامه ترامپ

گزارش دیپلماسی
۶۰۲

تهدید در یمن پاسخ در عمان؟

مرد مدیریت بحران

درباره مارک کارنی نخست‌وزیر جدید کانادا که هم باید با ترامپ توافق کند و هم مقابل او بایستد

گزارش بین‌الملل
۸۰۹

رخداد اقتصاد
۱۰

افزایش ۴۵ درصدی دستمزد

سرمقاله

خبر خوب، ولی...

خبر خوب دیروز این بود؛ انتظاری که بخش مهمی از مزدبگیران کشور داشتند در روز پایانی سال به گوش آنان رسید و حداقل حقوق کارگران حدود ۴۵ درصد افزایش یافت. در سرمقاله دیروز به صراحت نوشته بودیم که افزایش‌هایی در حد نرخ تورم و کمتر فشار شدیدی را به کارگران وارد خواهد کرد و فقر و ناامیدی را افزایش خواهد داد. برخی از کارفرمایان گمان می‌کنند که پایین بودن دستمزد به سود آنان است. این تصور درست نیست؛ زیرا هنگامی که دستمزد کارگران از حدی کمتر باشد، عوارض آن را در تولید و کیفیت کار بازتاب خواهند داد و این در مجموع به زیان کارفرما است. ضمن اینکه سهم دستمزد از ارزش افزوده در اقتصاد ایران خیلی کمتر از کشورهای پیشرفته است و لذا با افزایش مثلاً ۶ درصدی نباید تصور کرد که تورم هم به همین اندازه بیشتر می‌شود؛ شاید فقط به اندازه ۲ درصد در تورم نقش داشته باشد. ضمن اینکه هر سال جاری پیشاپیش به حساب مزدبگیران منظور شده است. بنابراین، افزایش مزبور برای مسئولان قانون کار تاحدی می‌تواند تورم سال جاری را خنثی کند، ولی خبر بد این است که کارمندان دولت با افزایش حقوق فقط ۲۰ درصد رو به رو هستند که از نرخ تورم هم خیلی کمتر است و این در حالی است که افزایش رقم کلی بودجه خیلی بیش از این نسبت است و از آنجا که اصل بودجه کشور صرف پرداخت حقوق و دستمزد می‌شود؛ جای این پرسش هست که آن افزایش بودجه که بسیار بیش از رقم دستمزد است، در کجاها صرف می‌شود؟ در واقع، ما بایک وضعیت دوگانه‌ای مواجهیم. دولت در سیاست‌گذاری عمومی در زمینه عدالت و حقوق کارگران به نسبت خوب عمل کرده است؛ ولی هنگامی که به تخصیص منابع و پرداخت‌های خودش می‌رسد، این روند کاملاً متفاوت می‌شود. شاید این افزایش‌ها ناشی از هزینه‌های جدیدی است که بر دوش دولت بار شده که مهمترین آن یارانه‌ها و پرداخت به صندوق‌های بازنشستگی است. برای حل این مسئله هیچ راهی نیست جز جلب اعتماد مردم برای اجرای بزرگترین جراحی اقتصادی تاریخ ایران، یعنی اصلاح جدی و دائمی در قیمت حامل‌های انرژی. دولت در واقع کل حکومت ایران در وضعیت متناقضی قرار گرفته‌اند. از یک سو، برای جلوگیری از فشار اقتصادی به مردم، قیمت حامل‌های انرژی را در حداقل و حتی رایگان نگاه داشته است. ولی این کار جز به استهلاک بیشتر صنعت بزرگ انرژی و مصرف بالاتر جامعه ختم نخواهد شد. در نتیجه این سیاست به همان نتیجه‌ای می‌انجامد که از آن گریزان هستند؛ یعنی، بدتر شدن وضع اقتصاد و افزایش فشار بر مردم. راه حل نیز کسب اعتماد مردم و بازگرداندن منافع سیاست‌اصلاح قیمت انرژی به مردم است. برای این کار نیازمند کارشناسان و مدیران خبره و وفای درون حکومت است که اولی به دلیل سیاست‌های گزینشی و تألیف صلاحیت‌ها زمین گیر شده است و دومی نیز به دلیل دشمنی کور بخشی از نیروها با دولت شکل نمی‌گیرد. شرایط روابط ناپایدار خارجی نیز بحران را تشدید می‌کند؛ این وضعیتی است که دولت پزشکیان با آن مواجه است. بدون حل این موارد امکان برون رفت از این تناقضات وجود ندارد.

The Canadian Press/عکس